

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra MASCARADE

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 230. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb04val-shoot-idm140498922474592/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

MASCARADE

SCEN. 8.

Pernille. Henrich.

HENRICH. Den gang gik jeg fri, han kiendte mig ikke, og Arv tør ikke lukke sin Mund op. Hej Mademoiselle!

PERNILLE kommer frem igien. Ach! jeg vidste min Troe ikke andet end du var en Jøde. Men hvorfor har du saaledes forklædt dig?

HENRICH. Min Herre, da han fornåm, at hans Far vilde indspærre ham, har taget Flugten, og givet mig denne skrevne Adress til Jomfruen, hvor hun kand finde ham. Jeg har imidlertid paataget mig denne Dragt, at jeg ikke skulde blive kiendt af nogen.

PERNILLE. Hvor boer din Herres Far?

HENRICH. Min Herres Far er en fornemme riig Mand, meget haard og streng. Det var just den samme gamle Mand, som I saae nys her staaende. I kand selv tænke, i hvilken Beængstelse jeg da var af Frygt for at blive kiendt. Men vi har ikke et Øyeblik af Tiden at give bort. I maa strax tage Flugten med jer Jomfrue til det Huus hvor min Herre er.

PERNILLE. Saa løber jeg da strax. Adieu.

HENRICH. Denne Pige staaer mig perfect vel an, gid jeg var kun en Jøde, saa skulde jeg virkelig filoutere hende hendes Jomfruedom, men jeg vil see til, hvad der kand blive af siden; nu maa jeg see til, at jeg kand smørre mine Stovler.

SCEN. 9.

Jeronimus. Magdelone. Henrich. Arv.

JERONIMUS. Ach jeg elendige Mand! han er vist nok bortløben; thi hans Skriin, hvorudi han havde sine kostbare Sager, staaer aaben og gandske tom. Men hvad Pokker er dette? endnu staaer denne Jøde her.

MAGDELONE. Maa skee det er een af min Sons Spioner. Gid jeg er aldrig ærlig, troer jeg ikke, at det er Henrich forklædt.

ACTUS III, SCENÆ 8-9.

Henrich vil løbe. Jeronimus og Magdelone holder paa ham. Jeronimus griber ham i Skiægget, som falder fra.
JERONIMUS. Ha ha, go Karl, velkommen Monsieur Rabbi!

HENRICH. Ney Herre! siden I tog Skiægget fra, kand jeg ikke være Rabbi længer.

JERONIMUS. Til hvad Ende skal jeg finde dig i denne Dragt? hvor er din Herre?

HENRICH. Min Herre er -- han er, lad see! Jeg veed min Troe ikke, hvor han er. Skal jeg tage vare paa min Herre?

JERONIMUS. Du est ikke alleene hans Tiener, men ogsaa hans Geheime-Raad. Det er vel ikke omsonst, at du er kommen i denne Dragt.

HENRICH. Det er en Dragt, Herre! som jeg vilde bruge paa Mascaraden i Aften.

MAGDELONE. Ach! troe ham ikke, min hierte Mand! jeg har alt haft Bud i Dag til Capion. Der blir ingen Mascarade i Aften.

JERONIMUS. Ha ha, har I alt haft Bud? I har nok Lyst at forsøge Lykken end engang, og lyve jer en nye Feber paa.

MAGDELONE. Ney min Troe har det aldrig været min Tanke. Jeg vilde kun vide det for at hindre jer Son Leander.

JERONIMUS. Det er ikke min Son, det er jer Son; thi han slægter sin Moer paa udi Galskab. Men nu er det, som meer vigtigt er at tale om: Siig frem du vanartige Skielm, hvor min Son er.

HENRICH. Jeg veed min Troe ikke Herre!

JERONIMUS. Hej Arv! Jeg skal straks komme dig til at bekiende.

HENRICH. Ach Herre! hvordan skal jeg bekiende, naar jeg ikke veed?

ARV *kommer ind.* Vil Herren noget?

JERONIMUS. Der er 2 Soldater i Gaarden, som hugger Brænde, lad dem strax komme hid.